

Sistem 4

– Bayram KAYA · 29 Ağustos 2018

Böylece hücre gibi sistemlerin ilk girişmesi içinde olmayan ya da ortam belirmeleri nedeniyle sentez bağ ilişkileri içinde yeğlenmemiş. Bu kuramsal örneğimizde kavanoz içindeki bağ yapmış elemen terler kavanoz ile kavanozun dış kısmı arasında yoğunluk değişmesi hareketi ortaya koymaya izin vermez.

Ve böylece hücre gibi yapılar mevcut yalıtım koşullarına göre cam yapılı yalıtımlardaki mevcut hal ile dıştan içe, içten de dışa doğru derişim farkından doğan pasif bir (enerji kullanmadan) enerji girdi çıktı yapması pek pek olası olmaz. Bu durumun, o yapı dışındaki başka ilişkilerle, başka tür bağıntılarla yeni bir başlangıca referanslara da bağıntı durum olmayacağı anlamına da gelmemelidir.

Bir sistemde sürekli ve ayırık durumlar vardır. Böylece sistem içi ayırıklar sürekli durumla bağıntılıdır Ayırık durumlarla özel enerji tüketimle ve özel enerji durum düzenlidirler. İnsan sosyo toplumu olan bir sistemde tüm sistemler geri bağlanım yasasıyla, kolektif oluşuyla, sürekli iken; avcılık toplayıcılık gibi ilahi dönem gibi köleci ilişkiler dönemi gibi kapitalist ilişkiler dönemi gibi her bir süreçler birbirinin devamı olmakla sürekli dirler. Bunun yanında her biri de birbirine göre özgün özel durumlarıyla ayırık durum dururlar. Sürekli ler de ayırıklarda da kendi içlerinde de yine bir kesikli sürekli dirler.

Köleci ve kapitalist ilişkiler, köleciliği yapay olarak sürekli kılmakla köleci ilişkiler ahlak dışı ilişkilerdir. Yağmur yağarken deprem olurken vs. meşruiyet aramaz. Zorunlu ve yasal dır. Oysa insan sosyo toplum içinde başlangıç referansına atıf olucu tutumla, meşruiyet arar. Kapitalistler köleci sömürüyü geri bağlanım yasası üzerinde ve kolektif oluş bağlanımıyla, nesnel işleyişe göre ve kurnazca yaparlar.

Bununla ne demek isteniyor? Dışarda enerji sağlama yani beslenme ve acıkma başlangıç koşuluyla belirlenen kolektif olucu bir geri bağlanımla referans değeridir. Köle sahipleri bunu iyi bilir. İyi bildiği için de dıştaki enerji sağlayıcı ya da beslenme yapıcı tüm kaynakları egemenler ele geçirirler.

Enerji sağlayıcı tarla, bağ, bahçe, orman, su kaynakları, üretim araçları gibi dolaylı beslenme kaynağı olan süre durumların tümü özel mülk sahiplerinin eline geçer. Enerji kaynaklarının ve üretim araçları nesnelere ele geçmesi demek, enerji sağlayacak, beslenme yapacak olanları sahipliğin irade ve kontrolü altına verilmesi demektir.

İşte köle sahipleri bu geri bağlanım yasasına bağlı olan kaynakları ele geçirmekle zorunlu beslenme yapacak olan aç insanı, iş arayan açlığı gidermek için eylemde bulunup çalışacak olan insanı terbiye ederler. Düşünemez eder. Bunlar geri bağlanım yasası ve kolektif oluş üzerinde rızk verilme, sahipler ile olma gibi mana anlayışlı modülasyonlarıyla üretilenleri sömürüye dönüştürler. Sömürme bilimsel değildir. Ama sömürüyü ortaya koyan ayak oyun modülasyonları nesnel ve bilimsel verilere oturur.

Sömürücüler enerji sağlamalı süreçlere yönelik kolektif oluşun mülküne ve emek gücüne, akıl ve bilim üretmesine vs. sahip çıkmakla bilim ve ahlak dışıdır. Kolektif güçle ortaya konan kolektif sahiplikleri El, bir takdirle rızıkları verilen nasiple kişiler olma aldatması altında egemenlerin malı mülkü yaptı. El, El anlayışlı ideoloji (öğreti) ile kolektife ait olan malı-mülkü kimi kişilerin sahipliği yapması ile köleliği, sömürüyü sistemin işleyişi içinde süreklilik haline getirdi.

Toplumsal demek; makine gibi-üretim gibi bilim gibi kesikli sürekli ve komplike olanların yapılması bir kişinin dahliyle, bir kişinin katılımıyla, bir kişinin sahipliğiyle, bir kişinin aklıyla bir kişinin eylem, çaba ve gayretiyle vs. asla olası olmayan demektir.

Örneğin boğaz köprüsünü toplumsal mühendislikle, toplumsal ve uluslararası tekniklerle, toplumdaki binlerce kişinin ayrı ayrı oluşturduğu teknik bilim ve deneyim ve çalışmalarıyla sentez edilen kolektif güç birliği "iş adamı" denen sömürü çarkının uhdesine verilir. Böylece sömürü akıl almaz olur. Çalışma yapanları çekin iş adamı bir hiçtir. Çalışanların olduğu yerde de iş adamları hiçtir.

Çalışanların kolektif gücü, çalışanların kolektif akli süreçlerin başlatanı, yöneteni, bitirenidir. Kolektif akıl varken iş adamı ne ve iş adamı ne oluyor? İş adamını kolektif akıl yerine kor kolektif akli iş adamı uhdesine verirsiniz teslimiyet ve sömürü kaçınılmazdır.

İlk üretim hareketi grup kolektif gücü ve grubun kolektif aklıyla başladı. Kapitalist ve sömürücü deyim ile kolektif grup hareketi; kolektif grup gücü, kolektif grup akli enerji sağlayıcı beslenme ve savunma akışını üzerine kendi kendisini örgütlenme, kendi kendisini finanse, kendini kendisine garanti yani amortisman vs. etti. İşte siz bu gücü kapitaliste teslim etmekle adaleti sömürücülerin ve kapitalistin mülkünün korunmasına temel yapıyordunuz. Adalet devletin; kolektif sahipliğin ve güvenin temelidir.

Üretim hareketi başlarken iş adamı gibi egemen ve sömürücüler ortada olmadığı gibi esemeleri de ortada yoktu. Üretim yapmak için böyle bir asalaklığa ihtiyaç ta yoktu. Üretim hareketi için ne iş adamına ne iş adamı ve banka kredisine ihtiyaç vardır. Bir iş kolu kolektif iliği iş kolları arası bağlaşıklık akli, gücü ve yetenekleri, emek güçleri sürecin kendi kendisine iş adamlığı ve sürecin finansmanıdır. Yine iş kolu kolektif iliği vergi ve çalışmasıyla sürecin amortismanı (garanti-sigortası) ve sürecin kendi kesikli sürekliliğidir. Adalet mülkün değil, kolektif iliğin herkes iliğin temeli ve meşruyetidir.

İş verenlerde kendi aralarında rakip ve rekabeti oldukları kadar sömürücüler işçi, emekçi dirençleri karşısında birer iş verenler koalisyonu olan sentez ve dayanışmadırlar. Bu dayanışmayla gerekirse birinin kovduğu sömürüleni referans adı altında diğeri de dayanışma adı altında işe almamakla sizi rejime muhtaç köle yapmaya devam ederler. Bir alandaki işverenlerin ve işverenler koalisyonunun sömürü, takdir, keyfilik, iş verme, istediği gibi işe alma, istediği gibi işten atıp, işsiz gruplar kılıp; fiili üretkenlerin yerlerine geçmeye hazır olan işsizleri göstermesi gibi türlü çeşitli hilelerle sömürü akıl almaz

boyutlardadır.

Üreten bir sistem içinde kişinin sisteme elemen ter katımlı kolektif güç, kolektif sahiplik, kolektif akıl ve kolektif yetenek (yapabilirlik) olmakla kişi bu bağla her şeydirler. Kişi sistem içindeki üreten kolektif iliğiyle, üreten kolektif toplum iradesi olan kolektif bağla üreten kişinin her şey olması gözlerden gizlenir. Kolektif bağa ve kolektif elemen terlere vurgu yapmak yerine kadere, rızkların keyfi verilmesi gibi akıl dışı söylemlere baş vurularak kolektif iliğe dek bu gizlemeler yapılır.

Her asalağın da bir asalağı vardır. Her sömürenin de gücüne göre hiyerarşin bir yapı sıralaması vardır. En tepede tekeli bir şirket sermayesi (birikmiş sömürü olmuş kolektif emek gücü) hiyerarşine tabii olan bunları yönetir. Bunların koalisyonu da iş verme, siyaset, ideoloji, hukuk, demokrasi oyunlarıyla üreten kolektif güçleri yönetir. Demokrasi tepedekilerin ve yönetenlerin kullandığı bir yararlandıma oluş ilkesi değildir.

Demokrasiler, kolektif sahipliği ve kolektif gücü ele geçiren tepedeki ve siyasi yöneticiler gibi ezen sınıfsal güce karşı oluşturulur. Demokrasi: ezilenlerin; ezen, sömüren bu güce karşı geri bağlanımla olan yasanın kolektif iliği içindeki bir meşruiyetle, haklı ve doğru olarak üretimden gelen emek güçleriyle; ezen güce karşı savunma ortaya koymalarıdır.

Ezen, sömüren kolektif gücü kolektif aklı kolektif bilimi kolektif sahipliği ve kolektif emek gücünü ele geçirenlere karşı ortaya konan sosyal dirence demokrasi denir. Demokrasinin karşısındaki güç demokrasiden beslenmez. Aksine sesi soluğu çıkmayan, direnç ortaya koymayan sürecin demokrasi olmamasının (tehdidin-zulmün-zorbalığın-gaspın) yararlanmasıdır.

Vücudun (sistemin) mikroba değil mikrobun vücuda (sisteme) ihtiyacı vardır. Üreten kesimin sermaye sahibine, iş verene, finansmana, kâra, faize, enflasyona, karaborsacıya, tüccara, dövize vs. ihtiyacı yoktur. Aksine iş verenin, sermayenin, finansmanın, kârın, faizin, enflasyonun, tüccarın vs. sömürmek ve var olmak, hayat bulmak için "üreten ilişkilere ve üretim hareketi sistemine" ihtiyacı vardır.

Sosyo toplumsa sistemler tıpkı bir insan gibi siz hiç katılım vermeseniz de doğadaki kendi kendine baskı basınç ve sirkülasyonlar nedenle iç ve dış etkileşimleri nedenle az çok büyür. Az çok değişir. Çok yavaş bir biçimde kendilik dönüşür. Bir nebze gelişir.

Siz sistemi iyi yönetmeseniz de sistem zor da olsa, mini minnacık ta olsa mutlaka büyür gelişir. Örnek; yüzde beş değil de binde bir sistemin nüfusu artar. Artan nüfus ilişkileri yetersiz çok kötü de olsa bu yetersiz çok kötü sistem ilişkileri sisteme bir şeyler ekler sistem de çok yetersiz de olsa bu eklenen ile bir değişme ortaya koyar. Tıpkı günde bir ya da iki günde bir beslenenin bir kişinin bu kabilde sağlıksız beslenmesi içindeki büyümesi gibidir.

Ezen güce karşı tarih boyunca yapılan bu mücadeleye demokrasi mücadelesi denir. Yani demokrasinin belli bir şablon davranışı yoktur. Dün Spartaküs güce karşı hak aramıştı. Bugün dünyada hazine garantili yolcu garantili, hasta garantili, öğrenci garantili, geçecek araç sayısı garantili süreçlere karşı hak arayışı demokrasi mücadelesidir. Özelleştirme gibi kolektifin yararı olmayan süreçler demokrasi mücadelesi ve hak arayışı kapsamındadır.

Dünyada düne kadar fabrikalar, tesisler, barajlar, köprüler yapan kolektif güç ne oldu da bugün bunları yapamaz olup bir de yapanlara hazine garantisi verilmektedir? Bunlar sömürü ve rant kaynağı yaratmakla, kolektif refahı emisyon edip; ortada kalmayan refah için üretenleri, yeniden ve yeniden ha bire üretme yapmaya yöneltme oyunundan başka bir şey değildir.

Hazine garantisi ne demek? Hazine üreten kesimin amortisman için, kamusal sahipliğin sürdürülebilir olması için, kamusal araştırma geliştirme için kolektif yatırımlar için kolektif eğitim öğretim, için savunma, güvende olma gibi öngörüler ve öngörülemezler için çalışan kesimlerin kişisi barınma doyma gibi temel ihtiyaçlarını karşılamasından daha fazlasını çalışmalarıdır. Yani üreten kolektifin vergileridir.

Hazine, çalışanların artık ürünlerinden oluşur. Çalışanlar artık emek gücünü vergi diye kolektif merkeze verir. Kolektif merkezde biriken hazine; kolektif ilişkin sürdürülebilir bir çevrim olması için merkeze verilip biriktirilen verilen depo enerjidir. Bu kolektif depo enerji öngörülen öngörülemeyen, tüketimlere yapılacak harcama ve karşılanmalardır.

Kolektif hazine ki zaten sizin üretmenizdir ve sizin verginizle kolektif merkezin örgütlenmesi içinde harcama yatırım olacak traktördeki DEPO ENERJİDİR. Ön görülen ve ön görülemeyen sürdürülebilirlik ve yatırım tesis ve kamusal kullanım olacak depo enerji oluşmuşken; özel sektör gibi kamuflej bir aracı sömürüye gerek var mı? Sömürü, rant, kâr, ticaret, faiz, komisyon, havuz vs. olacaksa gerek var!

Eğer enflasyona kambiyo işlemlerine, hazine garantili işletmelere, özelleştirmelere yani kamu yararı vermeyen sömürülere direnç koymayacaksanız neye karşı demokrasi mücadelesi vereceksiniz? Kolektif yararlanışla, kolektif emek gücünüze ve kolektif emeğinize sahip çıkmayacaksanız neyin demokrasinizi nerede arayacaksınız?

Demokrasi her zaman sahipliği olan güce karşı koyan bir akit savunma ve dirençtir. Bu savunma ve direncin şeklini, o yolun aksaklı akışı belirler. Bir tutum güce karşı davranış ve az çok güçten kazanım olmadıkça, demokrasi değildir. Demokrasi sonuçta temel düzlem içinde kolektif sahipliğinize ve kolektif üretimli yararlanıl olan yaşamınıza sahip çıkmaktır. Kişi kas gücü olan kişinin emeği bile kolektif güçle donanmadan asla nitelikli ve karmaşık emek gücü ve pek çok üretim olamaz.

Güce karşı direnç içinde güçten kazanım elde eden demokratik mücadele bir başka biçimdeki yapılan demokratik mücadeleye benzemiyor diye şu demokrasidir de şu demokrasi değildir diye tanım olmaz.

Sistemin iç işleyişle olan düzenlenim yasaları kendi sistemine göre meşruiyetini belirler.

Bu böyle ise de denetleme ve demokratik katılımlar (daima yeni durumla, yeni bir sözleşmeler) erk tarafından çeşitli soyut ve göreceli bahanelerle engellenir. "Birlik beraberliğe en çok muhtaç olunan şu günde" diye başlayan uyutmaları öne sürerek demokratik süreçler engellenir. Hak arayanların halkı rahatsız etmesi söylemiyle hak aramanın engellenmesi ise başka bir garabettir.

Halkın mutluluğu ve yaşamı "kolektif üretim bağı üzerindeki karşılıklı bağıntı ve karşılıklı var olmayla olasıdır. Üreten bir ya da birçok taraf demokratik talep ortaya koymakla zaten üretemeyen kolektif bağıntılı yükümlülüğü ve kolektif yararlanıcı ortaya koyamayacak olmasıyla zaten halk rahatsız olacaktır!

Demek ki halk, hak arayan demokrasiden değil; tersine sömürülme yüzünden rahatsız olup ta üretemeyen; hakça paylaşılamayan durumlarda rahatsız olur. İşte böyle durumlarda hak arayan demokratik tutumlarla olan sektör hareketinde halkın rahatsız olduğunu ortaya koyan absürt gerekçeli engellemelerle olan o sistemin işleyiş demokrasisi ortaya koyacağı çok çok şüphelidir.

Üstelik sistem olarak vücut ve sosyo toplumsa sistem temel yasalarıyla birbirine benzerler. Bağıntılı bir sistemin kolektif üretimli (işlevli) yararlanma ortaya koyan bütünlüğü vardır. Bu bütünlük içindeki kalp; böbrek, ciğer, göz, beyin yani halk vs. rahatsız olacak diye kalbin özgün hastalığı esnasında kalp istese de özgün işlevini normal şartlardaki gibi yapmaya devam edebilir mi?

Kalp normal şartlardaki gibi özgün işlevini yapamıyor diye karaciğer kalpten şikayetçi olup, kalpten rahatsızlık duyar mı? Ya da Karaciğer sürekli rahatlığının kalbin rahatlığına bağlı olduğunu bilmez mi?

İnsan sosyo toplumsa sistem içinde kendi bencilliğini geriletip özgecil olmakla kendi rahatlığının üreten ilişki içinde başkasının rahatlığıyla olası olduğunu bilmez mi? Hem kolektif duyuş içinde olacaksın hem kolektif duyuşa tekil duyuş ile rahatsız oluyorum diye tepki vereceksin bu ancak cehaletle ve lümpen sınıf öğretisiyle olası olur.

Yani halk; bütünlüğü oluşan bağıntılı ve zorunlu eylem koyuşla kalbinin rahatsız olmasında tekil duyuşla rahatsız olup hasta kalbine "hastalanmasın ben rahatsız oluyorum diyebilir mi?" Yani demokratik hakkını kullanmasın ben rahatsız oluyorum der mi? Yani halk rahatsız olan kalbe, bana rahatsızlık veriyor diye kulak tıkayıp suçlamaz ya da suçlayamaz.

Demokratik tavrı suçlamak meşruiyetsiz iliktir. Halk birlik beraberlik içinde kalbin sesine kulak verir. Kalp için ne yapılması lazımsa halk ta ona destek verip, onu talep ederek, geçici sıkıntıya katlanır. Bu kolektif bilinçtir. Kolektif bilince aykırı oluş veya kolektif bilinçten kopuşlar, parçalanma ya da sömürülmedir.

Halk kalbin ya da böbreklerin veya dolaşım sisteminin vs. rahatsızlığından hoşnutsuzluk belirterek rahat

olamayacağını, kolektif bilinçle pek ala bilir. Ya da bilmelidir. Aksine o rahatsızlığın talebine veya çağrısına kulak verilip iyileştirilmesiyle rahat olacağını çok iyi bilir.

Halk her önüne sandık konduğunda sandığın kalkmasından sonra sömürme, sömürülme ilişkilerinde bir nebze düzelme olmuyor da her kesinde bir nebze daha kötü olunuyorsa, işsizlik artıyorsa, önüne sandık konma gerçekleşmesinin adı demokratik te olsa bu sürecin gerçekleşmesi demokrasi değildir.

Çünkü sandık oylatması yöneten ve egemen baskın güç karşısında bir kazanım bir durum düzeltmesi için yapılan yol ve araçlı yapılan demokratik yöntemlerden birisidir. Örneğin kuruluşun ilk yıllarındaki referanslarla, kolektif emeğin verdiği vergilerle, borçlanmadan ve üretilen tarım ürünlerine karşılık aynı takasla yüzlerce işletme, tesis yapıldı.

Bunlara kamu malı, kolektif mülkiyet anlamına kitler (kamu iktisadi teşekkülü-KİT) dendi. Günümüzde aynı oranda kolektif sahiplikler ortaya konduktan başka KİT'ler otuz yıldan günümüze, haraç mezat satılıyorsa; bu süreçler şeklen söylenişle demokrasidirler. Ya da kimin demokrasisi olduğu çok açık.

Özelleştirmeler uygulama ve gerçekleşme yönüyle fakirlik, fukaralık, ezilme, sömürülme, işsizlik ve sömürtülmedir. Ki bu süreçler senin, yani kolektifin kesesine vergilerle, döviz kuru deneni kambiyo oyunları ve faiz, rant, kâr ihale gibi oyun ve vergilerle kriz sömürülmesine vesile olurlar.

Bir de ihaleciler aldıkları parsalarla kapitalist çevrim içinde tekrar yatırıma dönmüyorsa kriz kaçınılmaz olur. Hazine garantili araç geçişli yol ve tünel, yapılıyorsa; hasta garantili hastane, yolcu garantili hava limanları vs. yapılıyorsa tüm oyun senin soyulman içindir.

Mantıken kolektif oluşumla senin kolektif yatırım ve kolektif garanti (amortisman) verdiğin şeyi zaten sen yapıyorsun demektir. Nitekim de öyledir. Zaten birinci, ikinci boğaz köprüsünü sen, yani kolektif güç yapmıştır. Tüm bu cin fikirler sömürmenin maskesidir. Köprüde para ile geçme de hikayedir. Efendim yolu kullanan parasını versin? Tüm bu söylemler sömürü mantığına hizmet olan bilgi ve bilinç karatmalarıdır. Yani kolektif senin yatırımcın, iş adamın, donanım ortaya koyucun vs.dir.

Kolektif ilke neydi? Benim bilmediğimi, benim görmediğimi, benim anlamadığımı benim deneyim etmediğimi, benim akıl edip yapamadığımı kolektiften biri ya da birileri mutlaka bilir, yapar, akıl eder olmakla kolektiflik benim elemen ter bağ işlevli organ elimdiler. Bu tür kolektif yetenek içinde benim ihtiyaç duymadığım, benim kullanmadığım bir karşılanmayı kolektif içinde bir başkası ihtiyaç duyup kullanacaktır.

Başkasının kullanmadığı ve başkasının ihtiyaç duymadığı bir şeyi de ben kullanıp ihtiyaç duyar olacağım. Toplumda on kişinin kullanıp 90 kişinin ihtiyaç duymayacağı kalp ilacı 90 kişinin de katılımıyla da üretilir. Esasen kalp ilacını da hasta kişiler bulur değil, kolektif güç ortaya koyar.

Zaten kolektifin kıtlık gibi ön görölmezler için ve de ön görüsü içinde tesis yatırımlarının yapılması, tesislerin sürdürülebilirliği, araştırma geliştirmesi ve tesislerin miat ömür amortismanı için kolektif bilinç ve kolektif güç "depo (hazine) enerji öngörölüdür". Bu nedenle kolektifin yaptığı bir köprüde yeniden para ile geçmek ancak sömüren kapitalist mantıkla olasıdır.